

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 20 kwietnia 1954 r.

Nr 7

Poz. 38—45

T R E Ś C :

Zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli:

- Poz. 38 — Nr 60 w sprawie sporządzania kalkulacji technicznych w zakładach (wytwórniach) nadzorowanych przez Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji.
- Poz. 39 — Nr 63 zmieniające zarządzenie Nr 25 w sprawie powołania Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych dla resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.
- Poz. 40 — Nr 64 w sprawie realizacji części 6 planu inwestycyjnego centralnego na rok 1954 i części 4 planu terenowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli oraz trybu inspekcji i koordynacji wykonawstwa inwestycji.
- Poz. 41 — Nr 70 w sprawie wykonania robót elewacyjnych.
- Poz. 42 — Nr 71 w sprawie zorganizowania praktyk zawodowych dla słuchaczy 11 miesięcznego kursu

pracowników zaopatrzenia jednostek organizacyjnych resortu.

Okólniki:

- Poz. 43 — Nr 16 w sprawie stosowania tymczasowej instrukcji dotyczącej obciążeń wiatrem w obliczeniach statycznych.
- Poz. 44 — Nr 17 w sprawie wydawania opinii o pracownikach.

Pismo okólne:

- Poz. 45 — Nr 31 w sprawie obowiązku sprawdzania dowodów tożsamości przy wypłacie wynagrodzeń pracowników.

Komunikat.

38.

ZARZĄDZENIE Nr 60

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 17 marca 1954 r.

w sprawie sporządzania kalkulacji technicznych w zakładach (wytwórniach) nadzorowanych przez Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji.

(L. dz. D.IX/308/0/5/54)

- § 1. W celu ujednolicenia metod i unormowania sposobu kalkulacji technicznych kosztów prefabrykatów zarządza się stosowanie instrukcji tymczasowej o sposobie sporządzania kalkulacji technicznych w zakładach (wytwórniach) nadzorowanych przez Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji, stanowiącej załącznik do zarządzenia.
- § 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1954 r.

Minister wz. J. Zakowski

Załącznik do zarządzenia Nr 60 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

INSTRUKCJA TYMCZASOWA

o sposobie sporządzania kalkulacji technicznych w zakładach (wytwórniach) nadzorowanych przez Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji.

1. Wstęp.

- 1.1. Celem kalkulacji technicznej jest ustalenie ceny wyrobu, jaka należałoby stosować, uwzględniając warunki lokalne danej wytwórni.
- 1.2. Kalkulacje techniczne należy opracowywać na wszystkie rodzaje wyrobów produkowanych w zakładzie.
- 1.3. Kalkulacje techniczne sporządza się raz na rok z tym, że kalkulacje te będą ważne dla wyrobów tego samego typu produkowanych w ciągu całego roku — chyba, że ulegną zmianie podstawy, na których zostały oparte (zmiana norm pracy, zaostrożenie norm zużycia materiałów, zmiana taryf przewozowych itp.).

2. Arkusz kalkulacyjny.

Przy sporządzaniu kalkulacji technicznej należy kierować się następującymi wytycznymi.
Koszt jednostki wyrobu wylicza się poprzez analizę ro-

bocznicy ręcznej i mechanicznej oraz materiałów, przy czym do kosztu robocizny i do kosztu materiałów dolicza się procenty na koszty ogólne. Koszty ogólne są ściśle związane ze sposobem produkcji i organizacją danej wytwórni, lub organizacją całego przedsiębiorstwa, dlatego też należy je określać na podstawie kalkulacji jednostkowej z danego zakładu produkcyjnego, obowiązującej w planie kosztów na rok bieżący lub też na podstawie kalkulacji jednostkowej wynikowej z ubiegłego roku.

3. Materiały.

- 3.1. Przy określaniu kosztu materiałów należy oprzeć się przede wszystkim na „Indeksie Materiałów z wyceną aktualną na 1953 r. dla jednostek podległych C.Z. Zakładów Prefabrykacji” wyd. Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli.
W razie braku ceny w indeksie koszty określa się na podstawie innych obowiązujących cenników central handlowych lub na podstawie rachunków, stanowiących dowody nabycia materiałów.
- 3.2. Ilości zużycia poszczególnych materiałów powinny być przyjmowane zgodnie z obowiązującymi normatywnymi zużycia materiałów na jednostkę wyrobu wg polskich norm, instrukcji technologicznych, norm resortowych lub zakładowych itp.
- 3.3. Do materiałów podstawowych należą:
- a) dla wyrobów drzewnych: tarcica, sklejka, płyty pilśniowe, okucia;
 - b) dla wyrobów betonowych: kruszywo (żwir, piasek, żużel itp.), spoiwo (cement, glina, gips itp.), zbrojenie;
 - c) dla wyrobów metalowych: żelazo, stal, metale nieżelazne.
- 3.4. Do materiałów pomocniczych zalicza się:
- a) dla wyrobów drzewnych: kleje, benzyna, ugier, impregnaty, gwoździe, farby miniowe, pokostowe, pokost itp.;
 - b) dla wyrobów betonowych: chlorek wapnia, barwidła itp.;
 - c) dla wyrobów metalowych: minia, farby, materiał ścierny itp.
- 3.5. Materiały podstawowe i pomocnicze dla innych wyrobów określi centralny zarząd, któremu podlega dany zakład produkcyjny.
- 3.6. Do materiałów pomocniczych nie należy zaliczać elektrod, acetyleny, karbidu, papieru ściernego, smaru do smarowania form itp., koszt których mieści się w kosztach wydziałowych.

4. Koszty zakupu materiałów.

Koszty zakupu obejmują:

- a) koszty transportu materiałów (własnego i obcego);
- b) płace robotników zatrudnionych przy zakupie materiałów;
- c) narzuty na płace itp.

5. Koszty paliwa i energii.

Koszty energii technologicznej w zakładach produkujących kilka asortymentów (betoniarnie, stolarnie) zarówno w planach jak i w księgowości ujęte są w kosztach wydziałowych, dlatego też rubryka 5 w zestawieniu ogólnym na 1-szych stronach kalkulacji technicznych z tych zakładów pozostanie niewypełniona, natomiast rubryka ta będzie aktualna dla zakładów produkujących jeden asortyment, jak np. Siporex, Ytong.

6. Robocizna.

- 6.1. Podstawą do ustalenia kosztów robocizny bezpośredniej ręcznej i mechanicznej są wyłącznie obowiązujące katalogi norm i stawek jednostkowych branżowe, lub zakładowe
- 6.2. Robocizna bezpośrednia obejmuje wszystkie czynności ręczne i mechaniczne wykonywane przy produkcji danego wyrobu. W robociznie bezpośredniej nie należy uwzględniać robót, które nie są bezpośrednio związane z wyrobem elementu.
- 6.3. Przy ustalaniu kosztu robocizny bezpośredniej dla wyrobów drzewnych należy oprzeć się na następujących działach produkcyjnych: maszynowni, montowni, okuwalni i malarni.
- 6.4. Do robocizny bezpośredniej dla wyrobów betonowych zaliczyć należy przygotowanie betonu, wyrób zbrojeń, formowanie i ew. obróbkę (szlifowanie).
- 6.5. Do robocizny bezpośredniej dla wyrobów metalowych zaliczyć należy cięcie metali na miarę i obróbkę w kuźni, warsztacie ślusarskim i malarni.
- 6.6. Koszty transportowe wewnątrz zakładu, które ujęte są w kosztach wydziałowych nie należy wliczać dodatkowo do robocizny bezpośredniej.
- 6.7. Nie dotyczy to tych operacji, na które normy pracy i stawki jednostkowe KNSI-tów obejmują jednocześnie robociznę bezpośrednią z transportem, np. formowanie elementów betonowych połączone być może z odniesieniem ich na miejsce dojrzewania. W tym przypadku transport wewnętrzny wliczony jest do robocizny bezpośredniej formowania elementu, nie ma go zatem w kosztach wydziałowych.
- 6.8. Kosztów naparzania elementów betonowych (naparzalni) oraz kosztów suszenia tarcicy (suszarni) nie należy oddzielnie kalkulować, ponieważ mieszczą się one w narzucie kosztów wydziałowych. Tak samo nie należy kalkulować oddzielnie kosztów polewania elementów betonowych na placach skladowych, ponieważ koszty te mieszczą się w narzucie kosztów wydziałowych.
- 6.9. Narzut na płace za robociznę w postaci świadczeń socjalnych i opłat na rzecz związków zawodowych wchodzi w skład kosztów bezpośrednich, jak również inne niesprecyzowane bliżej koszty bezpośrednie.

7. Narzuty.

Poszczególne kwoty z tytułu narzutów, a mianowicie narzut kosztów zakupu, narzut kosztów wydziałowych, narzut kosztów ogólnofabrycznych i narzut kosztów sprzedaży przyjmuje się z kalkulacji jednostkowych stwierdzonych na podstawie kalkulacji wynikowej.

8. Koszty wydziałowe.

- 8.1. Koszty wydziałowe składają się z kosztów ruchu i z kosztów ogólnowydziałowych.
- 8.2. W skład kosztów ruchu wchodzi:
 - a) płace i ubezpieczenia społeczne personelu zatrudnionego przy utrzymywaniu urządzeń produkcyjnych,
 - b) koszty materiałów paliwa i energii na cele ruchu,
 - c) koszt zużycia narzędzi i przyrządów oraz amortyzacje urządzeń produkcyjnych.

8.3. W skład kosztów ogólnowydziałowych wchodzi:

- a) pozostałe płace i ubezpieczenia społeczne,
- b) materiały, paliwo i energia,
- c) zużycie przedmiotów niematerialnych i amortyzacja środków trwałych,
- d) remonty bieżące i konserwacja,
- e) transport wewnątrz zakładu,
- f) racjonalizacja i wynalazczość,
- g) koszty nieprodukcyjne,
- n) inne koszty wydziałowe.

9. Koszty ogólnofabryczne.

- 9.1. Koszty ogólnofabryczne składają się z kosztów ogólnoprodukcyjnych i z kosztów nieprodukcyjnych.

9.2. W skład kosztów ogólnoprodukcyjnych wchodzi:

- a) utrzymanie obiektów ogólnego przeznaczenia,
- b) utrzymanie magazynów ogólnofabrycznych,
- c) utrzymanie biur konstrukcyjnych,
- d) utrzymanie laboratoriów, koszty badań i robót,
- e) ochrona mienia,
- f) bezpieczeństwo ruchu,
- g) uzupełnienie i szkolenie kadr,
- h) racjonalizacja i wynalazczość,
- i) premie socjalne dla załogi,
- j) nakłady finansowe,
- k) narzut na utrzymanie jednostki nadrzędnej,
- l) inne koszty ogólnogospodarcze.

9.3. W skład kosztów nieprodukcyjnych wchodzi:

- a) kary za przestoje taboru obcego,
- b) inne kwoty związane z niedotrzymaniem warunków umowy,
- c) straty związane z przestojami,
- d) ubytki i manka materiałów,
- e) ubytki i manka półfabrykatów i wyrobów gotowych,
- f) inne koszty nieprodukcyjne.

10. Koszty sprzedaży.

Na koszty sprzedaży składają się:

- a) koszty transportu wyrobów gotowych taborem własnym lub obcym,
- b) płace robotników zatrudnionych przy ekspedycji gotowych wyrobów,
- c) narzuty na płace,
- d) koszty opakowania itp.

11. Zasady ustalenia narzutów.

11.1. Zasady ustalenia procentowej wielkości narzutów:

- a) narzut kosztów zakupu ustala się w stosunku do kosztów materiałów bezpośrednich,
- b) narzut kosztów wydziałowych ustala się w stosunku do kosztów robocizny bezpośredniej, (ręcznej i mechanicznej) łącznie z narzutem na płace,
- c) narzut kosztów ogólnofabrycznych ustala się w stosunku do kosztów bezpośrednich łącznie z kosztami wydziałowymi,
- d) narzut kosztów sprzedaży ustala się w stosunku do łącznego kosztu wytworzenia.

11.2. Procentowe wielkości narzutów, o których mowa wyżej, dla referatów kalkulacji określają komórki kosztów własnych zakładu (wytwórni).

11.3. Ustalone narzuty na podstawie kalkulacji jednostkowych, obowiązujących w planie kosztów na rok bieżący dla danego zakładu produkcyjnego, są sztywne i obowiązują w ciągu całego roku.

12. Porównanie z kalkulacją wynikową.

Po wykonaniu zlecenia i sporządzeniu kalkulacji wynikowej dane tej kalkulacji należy wpisać na arkuszu kalkulacyjnym, co da możliwość porównania z kalkulacją wstępną i przeprowadzenia analizy kosztów.

13. Załączone wzory.

- 1. Zestawienie kalkulacyjne.
- 2. Zestawienie kosztów materiałów.
- 3. Zestawienie robocizny bezpośredniej.
- 4. Zestawienie robocizny mechanicznej.

pieczęć zakładu

miejsowość

dn. 195 . . . r.

Wzór 1.

KALKULACJA Nr. . . .

Jednostka kalkulacyjna

Przedmiot

Opis techniczny i wymiary

ZESTAWIENIE.

L. p.	Elementy kalkulacji	Koszt		Koszt wg kalkulacji wynikowej	Uwagi
		pozycji	razem		
	A. Koszty bezpośrednie				
1	Materiały podstawowe				
2	„ pomocnicze				
3	Razem materiały (poz. 1+2)				
4	Koszty zakupu (od poz. 3) %				
5	Energia technologiczna				
6	Robocizna ręczna				
7	„ mechaniczna				
8	Razem robocizna (poz. 6+7)				
9	Narzut na płace (od poz. 8) %				
10	Razem (poz. 8+9)				
11	Inne koszty bezpośrednie				
12	Razem koszty bezpośr. (poz. 3+4+5+8+9+11)				
	B. Koszty pośrednie.				
13	Koszty wydziałowe (od poz. 10) %				
14	Razem (poz. 12+13)				
15	Koszty ogóln.-fabr. (od poz. 14) %				
16	Koszt wytworzenia (poz. 12+13+15)				
17	Koszty sprzedaży (od poz. 16)				
18	Całkowity koszt własny (poz. 16+17)				
19	Cena zbytu				

Sporządził:

Sprawdził:

Zatwierdził:

Wzór 2.

L. p.	Nazwa materiału	Gatunek klasa	Wymiary materiału, lub podstawa zużycia	Jedn.	Ilość jedn.	Cena jedn.	Koszt.	Uwagi
	I. Materiały podstawowe							
			r a z e m					
	II. Materiały pomocnicze							
			r a z e m					

Wzór 3.

L. p.	Podst. stawki jedn.	Rodzaj czynności	Jedn.	Ilość jedn.	Czas wykonania		Koszt		Uwagi
					godz/ jedn.	ogółem	za jedn.	ogółem	
		I. Robocizna ręczna							
		r a z e m							
		II. Robocizna mechaniczna							
		r a z e m							

Zestawienie robocizny bezpośredniej dla wyrobów drzewnych i metalowych.

Wzól 4.

L. p.	Nazwa elementu	Stanowisko robocze												Razem godzin \	Razem złotych
		godz.	zł												
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													
		zł													
		godz.													

39.

ZARZĄDZENIE Nr 63

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 19 marca 1954 r.

zmieniające zarządzenie Nr 25 w sprawie powołania Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych dla resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

(L. dz. GM/3/3361/54)

§ 1. W zarządzeniu Nr 25 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 4 kwietnia 1951 r. w sprawie powołania Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych dla resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli, zmienionym zarządzeniem Nr 139 z dnia 22 czerwca 1953 r. (Dzienniki Urzędowe Min. Bud. M. i O. Nr 3 z 1951 r. poz. 25, Nr 5 z 1952 r. poz. 47 i Nr 11 z 1953 r. poz. 118) w miejsce wymienionego w pkt. 2 składu członków Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych Centralnego Zarządu Budowy Miast i Osiedli „ZOR” ustala się nowy skład następujący:

Przewodniczący	ob. Welt Roman
Wiceprzewodniczący	inż. Skoczyński Witold
„	ob. Rogala Witold
„	inż. Cukierman Bronisław
„	mgr Trzeciak Józef
„	inż. Wolska Maria
„	inż. Srokowski Wiktor
„	inż. Czajka Władysław
„	mgr Mizera Stefan
Członkowie stali	inż. Andrzejewski Józef
„	inż. Berbecki Józef
„	ob. Bochenek Jerzy
„	inż. Bujko Mikołaj
„	inż. Ciborowski Adolf
„	mgr Dobrucki Andrzej
„	inż. Dutkiewicz Jerzy
„	mgr Goldman Henryk
„	mgr Gryńiewicz Stanisław
„	ob. Horodko Henryk
„	inż. Kobos Tadeusz
„	inż. Kluczyński Czesław
„	mgr Król Kazimierz
„	inż. Krówechowski Józef
„	dr Krzesaj Marian
„	inż. Kuncewiczowa Helena
„	mgr Lewandowski Tadeusz
„	ob. Maciurzyński Zygmunt
„	inż. Malisz Bolesław
„	ob. Małek Adam
„	inż. Martens Jerzy
„	mgr Mazierski Stanisław
„	mgr Pióro Zygmunt
„	inż. Phiciennik Zygmunt
„	inż. Pokorny Stanisław
„	mgr Przedziecki Jerzy
„	inż. Ungerowa Eliza
„	mgr Zieliński Jan
„	ob. Muszyńska-Kłoskowska Danuta
„	— Sekretariat KOPI
„	ob. Nowacka Krystyna

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 20 marca 1954 r.

Minister wz. A. Wolski

40.

ZARZĄDZENIE Nr 64

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 23 marca 1954 r.

w sprawie realizacji części 6 planu inwestycyjnego centralnego na rok 1954, i części 4 planu terenowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli oraz trybu inspekcji i koordynacji wykonawstwa inwestycji.

(L. dz. DX/2/1163/54)

W celu zapewnienia planowej realizacji zadań planu inwestycyjnego, zwiększenia odpowiedzialności za wykonanie tych

zadań łącznie z oddaniem planowanych inwestycji do użytku (eksploatacji) zarządza się, co następuje:

- § 1. 1. Każdy tytuł inwestycyjny stanowi zobowiązanie inwestora do wykonania ustalonych w planie zadań rzeczowych i finansowych łącznie z oddaniem planowanych inwestycji do użytku (eksploatacji).
2. Zadania te nie mogą być zmieniane, zmniejszane bądź przekraczane bez zgody właściwych władz nadzórnych i bez zachowania obowiązujących w tej mierze przepisów.

§ 2. Kierownik jednostki organizacyjnej, będącej inwestorem, odpowiada osobiście za przekroczenia rzeczowe i finansowe ustalone w planie zadań.

§ 3. Dyrektorzy centralnych zarządów, będących inwestorami naczelnymi, ustala spośród pracowników centralnych zarządów i zjednoczeń listę osób odpowiedzialnych za sprawne realizowanie zadań inwestycyjnych na szczeblu I grupy oraz listę osób obowiązanych do przeprowadzania inspekcji działalności inwestycyjnej na szczeblu inwestycji II grupy.

- § 4. 1. Zadaniem osób odpowiedzialnych za realizację inwestycji jest inspekcja działalności inwestycyjnej określonych w § 3 inwestorów i przestrzegania dyscypliny inwestycyjnej, czuwanie nad przebiegiem i postępem prac przy wykonywaniu inwestycji, branie udziału w konferencjach z wykonawcami oraz stawianie wniosków co do sposobu usuwania napotykaných trudności realizacyjnych.
2. Obowiązujące w r. 1953 tematyka inspekcji i wzór protokołu pomspekcyjnego stosuje się w r. 1954.

- § 5. 1. Inwestorzy bezpośredni obowiązani są w okresie między 25 — 30 każdego miesiąca przeprowadzać na budowach konferencje koordynacyjne.
2. W konferencjach koordynacyjnych powinni brać udział: kierownik robót z ramienia wykonawcy, projektanci, inspektor nadzoru i przedstawiciele zamawiającego.
3. Celem konferencji w nawiązaniu do ustalenia i wyników konferencji z poprzednich okresów — jest
 - 1) porównanie postępu robót z harmonogramem realizacji oraz ustalenie poczyną, mających na celu wyrównanie ewentualnych opóźnień,
 - 2) przekazanie inwestorowi naczelnemu do decyzji spraw przy załatwianiu, których inwestor bezpośredni napotyka na trudności pomimo wyczerpania stojących do jego dyspozycji środków zaradczych.

- § 6. 1. Inwestorzy naczelnicy obowiązani są w okresie między 10 — 15 każdego miesiąca przeprowadzać konferencje koordynacyjne inwestorów bezpośrednich.
2. Tematem konferencji koordynacyjnej powinny być:
 - 1) analiza sprawozdań inwestorów bezpośrednich z realizacji planu inwestycyjnego,
 - 2) stan dokumentacji projektowo-kosztorysowej,
 - 3) ocena realności planu oddawania inwestycji do użytku (eksploatacji),
 - 4) omówienie zarządzeń nadzorczych inwestorów naczelnych w związku z pkt. 1 — 3 oraz ustalenie sposobu usunięcia wszelkich innych trudności występujących przy realizacji inwestycji,
 - 5) omówienie przez inwestorów bezpośrednich spraw zalegających u inwestora naczelnego i centralnego,
 - 6) omówienie przez inwestorów naczelnych sposobu załatwienia spraw przekazanych przez inwestorów bezpośrednich,
 - 7) instruktaż ogólny z zakresu obowiązujących norm i przepisów prawnych.
3. Inwestorzy naczelnicy obowiązani są powiadomić Departament Inwestycji o terminie odbyć się mającej konferencji przynajmniej na 5 dni przed jej terminem.
4. Konferencje koordynacyjne u inwestorów naczelnych powinny być protokołowane.

§ 7. Inwestorzy naczelnicy i bezpośredni winni naruszenia dyscypliny inwestycyjnej oraz postanowień zarządzenia będą pociągani do odpowiedzialności.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1954 r.

Minister R. Piotrowski

41.

ZARZĄDZENIE Nr 70

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 30 marca 1954 r.

w sprawie wykonania robót elewacyjnych.

(L. dz. D.II/2/1349/54)

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 48 z dnia 16.III.1954 r. w sprawie przesunięcia terminu wykonania robót elewacyjnych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się zarządzenie Nr 63 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 9 czerwca 1951 r. w sprawie wstrzymania robót elewacyjnych (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 7) oraz okólnik Nr 34 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 30 sierpnia 1951 r. w sprawie trybu postępowania przy udzielaniu zezwoleń na wykonanie robót elewacyjnych, (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 10, poz. 101) zmieniony okólnikiem Nr 62 z 13 października 1953 r. (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 18, poz. 175).

§ 2. Wykonanie robót elewacyjnych nie wymaga zezwolenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 3. Roboty elewacyjne mogą być wykonywane tylko ze środków inwestycyjnych przewidzianych na ten cel w planie inwestycyjnym właściwego inwestora i na jego zlecenie.

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister R. Piotrowski

42.

ZARZĄDZENIE Nr 71

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 27 marca 1954 r.

w sprawie zorganizowania praktyk zawodowych dla słuchaczy 11 miesięcznego kursu pracowników zaopatrzenia jednostek organizacyjnych resortu.

(L. dz. CZSZ/51/2929/54)

W związku z zorganizowaniem 11 miesięcznego kursu dla pracowników zaopatrzenia jednostek organizacyjnych resortu, zarządza się, co następuje:

§ 1. Sluchacze kursu dla pracowników zaopatrzenia odbywają 1 miesięczną praktykę w macierzystych zakładach pracy (w dziale zaopatrzenia).

§ 2. Wyjątek stanowią słuchacze skierowani na kurs przez budowlane przedsiębiorstwa powiatowe.

Sluchacze ci odbędą I część praktyki (15 dni) w dziale zaopatrzenia zjednoczenia budownictwa miejskiego, a II część praktyki (15 dni) w dziale zaopatrzenia macierzystych budowlanych przedsiębiorstwach powiatowych.

Ponadto słuchacze skierowani na kurs przez Centralny Zarząd Zaopatrzenia odbędą praktykę w zjednoczeniach nadzorowanych przez Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego „Warszawa”.

§ 3. Dyrektorzy zjednoczeń budownictwa miejskiego i budowlanych przedsiębiorstw powiatowych osobiście dopilnują, ażeby praktyki przebiegały zgodnie z ustalonym przez Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego programem praktyk przesłanym dyrektorom przedsiębiorstw do stosowania.

§ 4. Dyrektorzy centralnych zarządów budownictwa miejskiego i dyrektorzy zarządu budowlanych przedsiębiorstw powiatowych poleca nadzorowanym zjednoczeniom budownictwa miejskiego, oraz budowlanym przedsiębiorstwom powiatowym, w których będą się odbywały praktyki, by wyjeżdżający w sprawach służbowych pracownicy działu zaopatrzenia i kadr kontrolowali sposób zorganizowania i przebiegu praktyki.

§ 5. Koszty przejazdów do miejsca praktyki i spowrotem pokryją macierzyste zakłady pracy (zjednoczenia budownictwa miejskiego, albo budowlane przedsiębiorstwa powiatowe).

§ 6. Dyrektorzy jednostek, w których będą odbywały się praktyki przesyła do dnia 30 kwietnia 1954 r. do Centralnego Zarządu Szkolenia Zawodowego (Warszawa, ul. Senator-

ska 37) sprawozdania z przeprowadzonych praktyk, zawierające między innymi szczegółową opinię o praktykantach.

§ 7. Odpowiedzialnymi za wykonanie zarządzenia czyni się dyrektorów centralnych zarządów i dyrektorów przedsiębiorstw.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia

Minister wz. J. Zakowski

43.

OKÓLNİK Nr 16

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 26 marca 1954 r.

w sprawie stosowania tymczasowej instrukcji dotyczącej obciążeń wiatrem w obliczeniach statycznych.

(L. dz. D.VII/3/2314/54)

Ze względu na trudności, na jakie napotkało wprowadzenie w życie tymczasowej instrukcji, dotyczącej obciążeń wiatrem w obliczeniach statycznych, w terminie określonym zarządzeniem Ministra Budownictwa Przemysłowego oraz Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 2 listopada 1953 r. w sprawie stosowania powyższej instrukcji (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 20, poz. 191), zezwalam na stosowanie przy sporządzaniu obliczeń statycznych do dnia 1 maja 1954 r. postanowień § 14 normy PN-B-189.

Minister R. Piotrowski

44.

OKÓLNİK Nr 17

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 29 marca 1954 r.

w sprawie wydawania opinii o pracownikach.

(L. dz. D-III-W-26/54)

W związku z pismem okólnym Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1954 r. w sprawie wydawania opinii o pracownikach, polecam co następuje:

§ 1. Niezależnie od przypadków wymienionych w okólniku Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 4 lipca 1952 r. L. dz. D-II-W-25/006604 zakłady pracy podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli obowiązane są wydawać opinie o pracownikach również w tym przypadku gdy zwróci się o nią kierownik komórki kadrowej Urzędu Rady Ministrów lub Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego motywując swój wniosek zamierzonym przeniesieniem pracownika.

§ 2. Opinie, o których mowa w § 1, należy przysyłać przez Departament Kadr Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 3. Okólnik wchodzi w życie z dniem 31 marca 1954 r.

Minister R. Piotrowski

PISMO OKÓLNİK Nr 31

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 23 marca 1954 r.

w sprawie obowiązku sprawdzania dowodów tożsamości przy wypłacie wynagrodzeń pracowniczych.

(L. dz. D.V/3/273/54)

Referat Skarg i Żądań przy Gabinetie Ministra zarejestrował ostatnio nasilenie napływu skarg, w których petenci żalą się, że należne im z list plac wynagrodzenia zostały wypłacone innym osobom na podstawie sfałszowanych podpisów na listach płacy. Stan ten niewątpliwie został spowodowany tym, że kasjerzy lub płatnicy wynagrodzeń pracowniczych nie przestrzegają obowiązujących przepisów w tym zakresie.

1. W związku z powyższym przypomina się o konieczności przestrzegania postanowień dotyczących wypłaty wynagrodzeń, zawartych w przepisach:

- 1) instrukcji Nr 6/F/50 z dnia 22.IV.1950 r. w sprawie unormowania działalności kasowej w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa (Dz. Urz. Min. Bud. Nr 9, poz. 108), oraz
- 2) instrukcji w sprawie udokumentowania operacji kasowych, przechowywania gotówki i obowiązku kasjerów — stanowiącej załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 13 października 1951 r. (Monitor Polski Nr A-92, poz. 1271).
2. Z powyższych przepisów wynika, że
 - 1) wypłata wynagrodzenia pracowniczego może być dokonana w zasadzie tylko osobie umieszczonej na liście płacy, po uprzednim sprawdzeniu jej tożsamości.
 - 2) wypłata wynagrodzenia pracowniczego osobie innej, niż umieszczona na liście płacy może nastąpić jedynie na podstawie upoważnienia wystawionego przez osobę figurującą na liście płacy po uprzednim sprawdzeniu tożsamości osoby podejmującej gotówkę. Podpis osoby wystawiającej upoważnienie powinien być uwierzytelniony w sposób niebudzący wątpliwości, np. przez komórkę personalną przedsiębiorstwa (zjednoczenia) lub zakładu w którym pracuje upoważniający.
3. Stosownie do powołanych wyżej przepisów materialną odpowiedzialnością za wynagrodzenia wypłacone niezgodnie z przepisami należy obarczać kasjerów lub płatników wynagrodzeń pracowniczych.

p.o. Dyrektora Departamentu F. Ostrowski

KOMUNIKAT II

Wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne.

Zarządzenie Ministra Nr 62

z 20.III.54 r. L. dz. D.XII/1/358/54 w sprawie sporządzania sprawozdań statystycznych w zakresie struktury zatrudnie-

nia przez jednostki organizacyjne resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

Zarządzenie Ministra Nr 65

z 25.III.54 r. L. dz. D.VII/1/2613/54 w sprawie realizacji osiedla mieszkaniowego „Grochów” na terenie m. st. Warszawy, potokowym systemem pracy.

Zarządzenie Ministra Nr 66

z 24.III.54 r. L. dz. CZT/2/54 w sprawie przygotowania pojazdów samochodowych do eksploatacji w okresie letnim.

Zarządzenie Ministra Nr 68

z 24.III.54 r. L. dz. D.I/2/8564/54 w sprawie zasad i trybu sporządzania planu techniczno-ekonomicznego państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych na 1954 r.

Zarządzenie Ministra Nr 69

z 26.III.54 r. L. dz. D.VII/1/2721/54 w sprawie realizacji osiedla mieszkaniowego „Bielany” na terenie m. st. Warszawy, potokowym systemem pracy.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa Miast i Osiedli i Gospodarki Komunalnej

z 16.II.54 r. L. dz. D.II/2/502/54 w sprawie realizacji inwestycji kanalizacyjnych w Skoczowie.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa Miast i Osiedli i Rolnictwa

z 25.II.54 w sprawie zryczałtowania diet i kosztów podróży służbowych pracowników referatów budownictwa wiejskiego prezydentów powiatowych rad narodowych i oddziałów budownictwa wiejskiego prezydentów wojewódzkich rad narodowych.

Okólnik Ministra Nr 15

z 19.III.54 r. L. dz. CZSZ/462/2500/54 w sprawie praktyk zawodowych.

Pismo okólnie Ministerstwa Nr 32

z 27.III.54 r. L. dz. CZZ/36/54 w sprawie inspekcji gospodarki materiałowej.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedynczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski, Warszawa, Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Konto Nr 1529-91-134 część 6, dział 5, rozdział 17, wpływy z wydawnictw.

Cena 2.—

ODBIORCA:

Opłata uiszczona ryczałtem.

Drukarnia Akcydensowa, W-wa, Tamka 3. 3.500. Zam. 798 z dn. 2.IV.54, podpisano do druku 28.IV.54. Druk ukończono 7.V.54. Objętość 1 ark. druku. Pap. druk. sat. kl. VII. A160 g. 5-B-15211.